

“நீதியும் நியாயமும் கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தின் ஆதாரம்”
“JUSTICE - RIGHTEOUSNESS - THE FOUNDATION OF CHRISTIAN CHARACTER”

“பலியிடுவதைப் பார்க்கிலும், நீதியும் நியாயமும் செய்வதே கர்த்தருக்குப் பிரியம்” – நீதிமொழி 21:3.

“பலியைப் பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலும், ஆட்டுக்கடாக்களின் நிணத்தைப் பார்க்கிலும் செவிகொடுத்தலும் உத்தமம்” –1சாமுயேல்15:22.

இவ்வார்த்தைகள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாகிய யூதருக்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இஸ்ரவேல் தேசமானது, தேவனுடனான விசேஷமான உறவுக்குள் வந்திருந்தது. சீனாய் மலையில் தேவனோடு கூட அவர்கள் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்ததுடன், நீதியும் நியாயமும் செய்வதாக உறுதியளித்திருந்தார்கள். இது யேகோவா தேவன் எதிர்பார்த்த ஒன்றாகும். ஆனால் பலிசெலுத்துதல் குறிப்பாக தேவனுக்குப் பிரியமானதாக நினைக்கும் மனப்பான்மை இருந்ததாக தோன்றுகிறது. எவ்வளவு அநியாயமானவராக தாங்கள் இருந்தபோதிலும், ஒரு பலியை செலுத்தி அதையெல்லாம் சரிசெய்துவிடலாம் என்ற உணர்வில் சிலர் நாட்டங்கொண்டனர். ஆனால் இது அவைகளை சரிசெய்யாது என யேகோவா தேவன் சுட்டிக் காட்டினார். அவருடைய பிரமாணங்களே மற்ற எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் முதன்மையான தேவையாகும். அதே சமயம், ஜெயங்கொண்டது போன்றவற்றிற்காக ஸ்தோத்திரம் செலுத்தும் இந்த விசேஷமான பலிகளானது, மனமுலுத்து செலுத்தும் பலிகளாயும், சிறப்புரிமைகளாயும் இருந்தது. நியாயப்பிரமாணமானது தேவனிடத்தில் உண்மைப் பற்று வைக்க வலியுறுத்தியது.

தேவ ஜனங்களாக அவருடனான உறவு என்பது, நியாயப்பிரமாணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த நியாயப்பிரமாணமானது நீதியையும் நியாயத்தையும் உள்ளடக்கியது. அப்பிரமாணத்தின் கட்டளைகளின்படி இஸ்ரவேலர்கள் கிரியை செய்யவேண்டும். முதலில் தேவனுக்கானவைகளையும், பின்பு மனிதனுக்கானவை-களையும் அவர்கள் செய்யவேண்டும். அவர்கள் களவு, கொலை, இச்சித்தல் போன்றவற்றை செய்யக்கூடாது. பொன்னான அப்பிரமாணத்தின் சாராம்சமும் உட்கருத்தும் அந்த பிரமாணத்தில் பொதிந்திருந்தது.

நியாயமான, சரியான மற்றும் சமத்துவமானதே நீதி செய்வதாகும். மனதில் நீதியான முடிவுகளை எடுப்பதும், நியாயமாக தீர்மானிப்பதுமே நியாயம் செய்வதாகும். ஒருவர் தனது சகாக்களுடனான வியாபார தொடர்புகளில் மிகவும் நீதியானவராக இருக்கலாம். எவ்வாறெனில், ஒரு பைசாவாகிலும் யாரொருவரையாகிலும் ஏமாற்றக்கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனமாயிருக்கலாம். ஆனால் தன் மனதில் இரக்கமற்றவராக, மற்றவர்களைப் பற்றி தாராள மனப்பான்மையற்ற பார்வையுடையோராக பேசுவாராகில் அது மிகவும் அநீதியாகும். ஞானியின் இந்த ஆலோசனையானது அநியாயம் செய்யாமல் இருக்க காவல்காப்பதோடு, தவறான எண்ணங்களுக்கும் எதிரானதாக இருக்கிறது. நம்முடைய மனதின் முடிவுகளும், செயல்பாடுகளும் நீதியின் கொள்கைகளுக்கு இசைவாக இருக்கவேண்டும்.

மற்றவர்களை நிதானிக்க நாம் தகுதியற்றவர்கள்

உறுதியான ஆதாரங்களின்றி நாம் மற்றவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய எந்தவொரு விஷயத்திலும் சாதகமில்லாத முறையில் நிதானிக்கவோ, அல்லது தீர்மானிக்கவோ கூடாது. ஒருவேளை சரியானவற்றையே செய்ய முயற்சிப்பதாக அவர்கள் கூறினால், இயன்றவரை அவர்களுடைய நேர்மையை நாம் மதிக்கவேண்டும். நாம் அவர்களை மாயக்காரர் என அழைக்கக்கூடாது, ஏனெனில் அவர்களுடைய இருதயங்களை நாம் நிதானிக்கமுடியாது. நம்முடைய கர்த்தர் இருதயங்களை அறிகிற உன்னத வல்லமை பெற்றவராயிருந்ததால் தம்முடைய நாட்களில் சிலரை மாயக்காரர் என அழைத்தார். நாமோ அவ்வல்லமையை பெற்றிருக்கவில்லை. நாமோ மற்றவர்களுடைய நோக்கங்களையும் நிதானிக்கக்கூடாது. நாம் தகுதியற்றவர்களாயிருப்பதால் அவர் கூறுவதற்குமேல் போகக்கூடாது.

நாம் சிலநேரங்களில் வெளிப்புறமான செயலை தவறு அல்லது முறையற்றது என தீர்க்கலாம், ஆனால் தவறாக நிதானிக்க வாய்ப்புள்ளதால், இருதயத்தை நிதானிக்க நாம் முற்படக்கூடாது. நம்முடைய ஒவ்வொரு சொல்லிலும், செயலிலும், சிந்தனையிலும் ராஜீகப் பிரமாணத்தை கடைப்பிடிக்கப் போராடுவதாக நாம் உறுதியளித்துள்ளோம். மேலும் நாம் பலி செலுத்தாவிட்டாலும், ராஜீகப் பிரமாணத்தினுடனான நம் உறவை

தக்கவைத்துக் கொண்டோமானால் அது தேவனுக்கு பிரியமானதாயிருக்கும் என நினைவில் கொள்ளவேண்டும். பதிலாக, பலி செலுத்துவதில் அதிக வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்தி, நீதியின் பிரமாணத்தை மீறினோமானால் அது தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்காது. நம்மை நாமே நேசிக்கிறது போல பிறரையும் நேசிக்கவேண்டும் என்பதை இப்பிரமாணம் எதிர்பார்க்கிறது. அன்பைப்பற்றி அப்.பவுல் தம்முடைய ஈடுணையற்ற அதிகாரத்தில் நினைவூட்டும்போது, 1கொரிந் 13:3இல், “எனக்குண்டான யாவற்றையும் நான் அன்னதானம் பண்ணினாலும், என் சாரத்தைச் சுட்டெரிக்கப்படுவதற்குக் கொடுத்தாலும், அன்பு எனக்கிராவிட்டால் நான் ஒன்றுமில்லை”.

கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாகிய நமக்கு சரியான வழி என்னவென்றால், நம்முடைய நடத்தையில் ராஜீகப் பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்பதும், நம்முடைய எண்ணங்களையும் உதடுகளையும் காத்துக் கொள்வதாகும். மேலும் நமக்குண்டான யாவற்றையும், கர்த்தருடைய பலிப்பொருட்களாக செலுத்தி வருகிறோம். ஆனாலும் தேவனுடைய பிரமாணம் கோருகிறபடி கீழ்ப்படிதலும், நீதியும் முதன்மையானதாக வரவேண்டும். தியாக அன்பை வளர்ப்பதில் நாம் அதிக வளர்ச்சியை அடைவதற்கு முன்பு, நீதியும் நியாயமுமான அன்பைக் குறித்து கற்றிருக்கவேண்டும். ஒரு மனிதன் தயாள குணமுடையவனாக இருக்கும் முன்பு நியாயமானவனாக இருக்கவேண்டும் என்ற உண்மையான பழமொழி ஒன்று உள்ளது. எதுவெனில், எல்லாவிடத்திலும் கண்டிப்பான நீதியுடன் இருக்கவேண்டும் என்கிற பாடத்தை புது சிருஷ்டியின் அங்கத்தினர்களான தேவனுடைய பிள்ளைகள் மிகுந்த கவனத்தோடு கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என இது தூண்டக்கூடியதாய் உள்ளது. தேவனால் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், இக் குணாம்சத்தை அன்றாட வாழ்வில் நடைமுறையில் கொண்டுவருவது முற்றிலும் இன்றியமையாததாகும். ஏனெனில் அது எல்லா கிறிஸ்தவ குணங்களுக்கும் அடித்தளமாக உள்ளது.

வீழ்ந்துபோன மாம்சத்தில் இருந்துகொண்டு, நம் செயலிலும், சொல்லிலும், சிந்தையிலும் இந்த கண்டிப்பான நீதியின் பிரமாணத்தை பூரணமாக கடைப்பிடிக்க முடியாது. ஆனால் முடிந்தவரை அவ்வாறுசெய்வது ஜெபத்தோடுகூடிய பெருமுயற்சியாக இருக்கவேண்டும். எதேச்சையான மற்றும் தவிர்க்கமுடியாத குறைபாடுகளை கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் ஈடுசெய்யும். இக்குணாம்சத்தை உறுதியான அடித்தளமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டுமே முறையான முன்னேற்றத்தை அடையமுடியும். அநீதியின்மேலும் நீதியின் கொள்கைகளைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்கள்மேலும் கட்டப்பட்டிருக்கும் அன்போ மாயையானது. உண்மையான சீஷத்துவத்திற்கான சோதனையாக ஒருவருக்கு தேவைப்படுகின்ற, கர்த்தருடைய வார்த்தை கட்டளையிடும் அன்பு இது அல்ல. செயலிலும், சொல்லிலும், சிந்தையிலும் நீதியாக இருப்பதற்கு போராடுவதையே தேவனுக்கு கீழ்ப்படிதல் வற்புறுத்துகிறது.

உண்மைத் தன்மைக்கான ஒரு பரீட்சையே கீழ்ப்படிதல் Obediance a test of loyalty

நம்முடைய இரண்டாவது ஆதார வசனத்தில்(1சாமு15:22) தரப்பட்டுள்ள, சாமுயேல் தீர்க்கதரிசியின் வாயினால் சவுலை கர்த்தர் கண்டித்ததில் கற்பிக்கப்பட்ட பாடம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு அதிக உத்வேகத்துடன் பொருந்தும். கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் என்று கூறப்படுகிறவர்களிடையே இந்த ஆலோசனையின் அவசியத்தை இன்று நாம் அடிக்கடி காண்கிறோம். இவர்களில் பலர் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளில் உள்ள ஊழியக்காரர்கள் ஆவர். இவர்களில் அநேகர் தங்களுடைய நேரம், சக்தி மற்றும் பணம் ஆகியவற்றை பலிசெலுத்துகின்றனர். ஆனால் இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் பெறவேண்டிய ஆசீர்வாதத்தை பெற தவறுவதுடன், அதிகமான சிலாக்கியங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளிலிருந்தும் தங்களை துண்டித்துக் கொள்கின்றனர்.

பெரும்பான்மையோர் ராஜ்யத்திலிருந்து தங்களை துண்டித்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யத்தின் மகிமை மற்றும் எஜமானரோடுகூட உடன்குத்திராவதிலிருந்து தங்களை துண்டித்துக்கொள்கிறார்கள். சவுலின் அனுபவங்களின் மூலம் நமக்குத் தரப்பட்ட பாடத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எவ்வாறெனில், நம்முடைய பரமபிதா தம்முடைய வார்த்தைகளுக்கு நாம் மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்றும், அவ்வார்த்தையை நாம் மேம்படுத்தவேண்டும் என ஒருகணம்கூட யோசிக்கக்கூடாது அல்லது எந்தவொரு சூழ்நிலை அல்லது நிலைப்பாடோ அவருக்கு கீழ்ப்படியாத நிலையை உண்டாக்குமானால், அதற்கு மன்னிப்பு உண்டு எனவும் எண்ணக்கூடாது என விரும்புகிறார்.

சவுல் இராஜா தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து, பின் அதன் விளைவுகள் பேரழிவு தருவதாக தோன்றியிருந்தால், அவருக்கு தெளிவான மனசாட்சி இருந்திருக்கும். அவர் கீழ்ப்படிந்திருப்பார், மேலும் முடிவுகளை தேவனிடமே விட்டிருக்கக்கூடும். அம்முடிவுகளுக்கு தேவனே பொறுப்பாளியாக இருப்பார். இப்பாடத்தில் உள்ள அறிவுரைகளை பின்பற்றுவதன்மூலம், பாபிலோனில் உள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களில் எத்தனைபேர் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்!

பெயர்ச்சபைகளில் தற்போதைய ஏற்பாடுகள் மற்றும் நிலைமைகள், கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் எளிமைக்கும், ஆதிகால சபையின் நடைமுறைக்கும் முரணானவை என நான் காண்கிறேன் என பலர் தங்களுக்குத் தாங்களே அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். மேலும் வேத வசனங்கள் ஒப்புதல் ஆணை அளிக்காதவைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு போதிக்கப்பட்டும் வருகிறது. ஆனால் நான் என்ன செய்யமுடியும்? இந்த அமைப்புடன் நான் அடையாளங் காணப்பட்டு, அதன் மேம்பாட்டிற்கான தியாக வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளேன். இப்போது நான் அதிலிருந்து விலகினால், அது அதிக அளவிலோ அல்லது குறைவாகவோ பெரும் பிரச்சனை அல்லது இழப்பை, அதற்கும், அதோடுகூட எனக்கும் தரும். தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி கர்த்தருடைய ஊழியத்தை எனது கரங்களில் பெறும்பொருட்டு, மனித அமைப்புகளிலிருந்து விடுபடவிரும்பினேன். ஆனால் என்னால் வெளியேறமுடியாது. ஏனெனில் நாம் அங்கு இருப்பது அவசியம்போல்தோன்றுகிறது. இங்கு எனக்கு ஊழியம் செய்வதற்கும், பலிசெலுத்துவதற்கும் மிகவும் வசதியான இடமாகத் தெரிகிறது.

இதுபோன்ற வாதங்களில் கர்த்தர் பிரியமாயிருக்கவில்லை. நாம் எந்தளவு சுறுசுறுப்பாக, செயல்திறத்தோடு இருந்தாலும், பலியைவிட கீழ்ப்படிதலை உத்தமம் என்பதே அவர் நமக்கு அளித்த செய்தியாகும். நாம் அவருடைய வார்த்தைக்கு முதலில் கீழ்ப்படிந்தாலொழிய, நாம் செய்யும் எந்தவொரு தியாகமும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என தெளிவாகக் கூறுகிறார். இன்னும் பாபிலோனில் இருக்கும் கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களை அவர் இப்போதும் அழைக்கிறார்; “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” – வெளிப்பாட்டு:4,5.

கீழ்ப்படியாமையின் கனிகள் The fruits of Disobedience

ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திலும் கர்த்தருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றத் தவறியதே சவுலின் தோல்வி என்பதை நாம் நினைவில் கொள்கிறோம். அவர் கொல்லாமல் உயிருடன் வைத்திருந்த ராஜாவைத்தவிர, மற்ற அமலேக்கியர்கள், முதியவர்கள் மற்றும் வாலிபர்கள் அனைவரையும் கொலை செய்தார். ஏதோ ஒரு வெற்றிவிழாவில் அவரை காட்சிப்பொருளாக காண்பிக்க அவர் நினைத்திருக்கலாம். ஆடு மாடு போன்ற மந்தைகளைப் பொருத்தவரையில் கொழுத்த மற்றும் நலமானவைகளைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடுவதாகவும் மூர்க்கமான மற்றும் அடங்காதவைகளை முற்றிலும் அழிப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார்.

அந்த நிகழ்ச்சியை நாம் தியானிக்கும்போது, தேவனுடைய உறுதியான அதிருப்தியையும், சாமுயேல் தீர்க்கதரிசியினுடைய கோபத்தையும் கவனிக்கமுடியும். மேலும் சவுல் அனுபவிக்கவேண்டிய தண்டனையைப் பற்றி அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, இராஜா சாமுவேலுடைய அறிவுறுத்தல்களை தவறாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் கணிசமான துணிகரத்துடன் அவைகளை மீறியுள்ளார் என்பதை தெளிவாகக் காண்கிறோம். இதன் விளைவாக சாமுவேலுக்கு அவர் அளித்த விளக்கவுரையில் கணிசமான அளவிற்கு பாசாங்குத்தனம் இருந்தது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். முதலாவதாக அவர் தீர்க்கதரிசியை மரியாதைசெய்து வாழ்த்தி, பின் தேவனுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றியதாக உறுதியளித்தார். அப்படியானால் என் காதுகளில் கேட்கிற ஆடுகளின் சத்தமும், மாடுகளின் சத்தமும் என்ன? என்று சாமுவேல் கேட்டபோது, தான் முற்றிலுமாக அவைகளை அழிக்காமல் தேவனுக்கு ஓரளவு மட்டுமே கீழ்ப்படிந்திருக்கிறதை, சவுல் புரிந்துகொண்டார்.

கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசியின் அதிருப்தியை கவனித்த சவுல், அந்த நலமான ஆடுகள் மற்றும் எருதுகள் கர்த்தருக்கு பலியிடப்படும்படி பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன என அவருக்கு உறுதியளிப்பதுபோல் பாசாங்கு செய்ய ஆரம்பித்தார். விழுந்துபோன மனித சபாவமானது தேவனுடைய கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படியாமை மற்றும் முறைகேடு செய்யும் போக்கை எப்போதுமே நியாயப்படுத்த முயல்கிறது! எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது என்பது எவ்வளவு சிறந்ததும் புத்திசாலித்தனமானதாகும்! இஸ்ரவேலின் இராஜாவாக நிராகரிக்கப்பட்டதன் மூலம் கீழ்ப்படியாமையின் பலனை சவுல் அறுவடைசெய்தார். நம்முடைய சொந்த போக்கை பின்பற்றுவதும், நம் மனசாட்சியை சமரசம் செய்வதனாலும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக நம்மேல் உள்ள பொறுப்பை தவிர்ப்பதற்கு முயற்சிப்பதனால் வரும் பலன்கள் எவ்வளவு கசப்பானவையாக இருக்கும்! கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு இது பிரச்சனையையும், ஆவிக்குரிய பேரழிவையும் கொண்டுவருவதுடன், நம் பிதாவின் முகத்தை நமக்கு மறைப்பதும் நிச்சயமானதாகும்.

சாதாரணமாக கவனிக்கும்போது, பலி என்பது கீழ்ப்படிதலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு படியாகும். கீழ்ப்படிதல் என்பது தேவனிடத்திலான நம் கடமையாகும். நாம் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியவேண்டும். தேவனுடைய சித்தமே அவருடைய சிருஷ்டிகளின் பிரமாணமாகும். இதுவே மிக உயர்ந்த வகையான கடமையாகும். ஆனால் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு அருளப்படும் தியாகம் செய்வதற்கான பாக்கியம், கடமைக்கும் அப்பாற்பட்டது. கர்த்தர் நம்மிடம் கேட்காததைக்கூட நாம் அவருக்கு தரலாம். ஆனால் நாம் பலிசெலுத்துவது தன்னார்வமானதேயன்றி கட்டளையிடப்பட்டதல்ல.

இவ்வார்த்தைகளை நமக்கு நாம் எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம்? என்ற கேள்வி எழுகிறது. முதலாவதாக, தேவனுடைய ஜனங்களாக இருக்கவிரும்பும் சிலரை காண்கிறோம். அவர்கள் பலிசெலுத்துவதற்கான பாக்கியம் தற்காலத்தில் உள்ளது என்ற எண்ணத்தை புரிந்துகொள்வதாக தோன்றுகிறது. ஆனால் அதைவிட முதன்மையானதாக கருதப்படவேண்டியதான, தேவன் நேரடியாகத் தந்த கட்டளைகளை கவனிக்க தவறிவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கீழ்ப்படிதலே பிரதானமானதேவை என்பதை உணரவேண்டும். தேவனுடைய பிரமாணத்தை யாரொருவராகிலும் பரிபூரணமாக கடைப்பிடிக்க முடியாவிட்டாலும், உண்மையான கீழ்ப்படிதலின் ஆவியை வெளிப்படுத்துவதுடன், அப்பிரமாணத்துக்கு இசைவாக இருக்க, உற்சாகமாக பெருமுயற்சி எடுக்கவேண்டும். பின்பு தான் பலியின் அர்ப்பணிப்பு வருகிறது. இந்த நிபந்தனைகளை பூர்த்திசெய்த அனைவருக்கும் பூரண திருப்தி அளிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் புதிய சிருஷ்டியாயிருக்கிறான், பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதியாயின” – 2கொரிந் 5:17.

அப்பவல் இவற்றைப் பற்றி கூறும்போது; “மாம்சத்தின்படி நடவாமல், ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச்செய்தார்” – ரோமர் 8:4. நாம் ஆவியின்படி நடக்காவிட்டால், நாம் கர்த்தருக்கு செவிசாய்ப்பது இல்லை என்பதாகும். அம்மாதிரியான நிலையில் நாம் இருந்தால், நாம் எதை செய்தாலும் அதில் அவர் பிரியமாயிருக்கமாட்டார். புத்தகங்கள் விநியோகிப்பது மற்றும் (முழுநேர) பயணஊழியம் போன்ற ஊழியங்களுக்காக நம்முடைய நேரம் சிலவற்றை தியாகம் செய்தாலும், நீதியின்படி மற்றவர்களுக்கு செய்யவேண்டியவற்றை செய்யாவிட்டால், நாம் தேவனை பிரியப்படுத்தாதவராவோம்.

யாரொருவர் தன்னை தேவனிடம் அர்ப்பணிக்க முடிவுசெய்து, பின் இன்னொருவரிடம் அநியாயமாக நடந்துகொண்டோம் என உணர்ந்தால், மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட்டாகவேண்டும். மற்றொருவரின் பணத்தை எடுத்து தேவனுடைய ஊழியத்துக்கு வழங்கவும், இன்னொருவரின் பணத்தைக்கொண்டு பெருந்தன்மையைக் காண்பிக்கும் உரிமை யாருக்கும் இல்லை. இது அநீதியின் ஒரு வடிவமாகும். இதை ஒரு பலியாக எண்ணாமல் முற்றிலும் புறக்கணிக்கக்கூடியதும், இது பிதாவுக்கு மிகவும் விரோதமாக செய்வதாகும். ஆயினும் கூட இதுவே பெரும்பாலும் நடைமுறையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். முற்றிலும் நேர்மையில்லாத வழியில் பணம் சம்பாதித்தவர் பலர் உள்ளனர். மேலும் மனசாட்சியை அமைதிப்படுத்த, அதில் சிலவற்றை தேவ ஊழியத்திற்கு வழங்குகிறார்கள். இவ்வகுப்பார் தேவப்பிரமாணத்தின் ஆழமான விஷயங்களை கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் மற்றவரிடமிருந்து அநியாயமாக எடுத்துள்ளனர், பின்னர் வேறொருவருக்கு சொந்தமானதை எடுத்து கர்த்தருக்கு கொடுக்க விரும்புகின்றனர். தேவனுடைய சட்டம் நீதியைக் கோருகிறதே தவிர, இந்த நடவடிக்கையில் பிரியமாயிருக்கவில்லை என்பதில் ஆச்சரியமேதுமில்லை.

அன்றாட வாழ்க்கையில் சாதாரண விஷயங்களுக்கு வரும்போது, கணவன்- மனைவி, பெற்றோர் – குழந்தைகள், சகோதர-சகோதரிகள், ஆசிரியர்-மாணவர், முதலாளிகள்- தொழிலாளிகள் என அனைத்திற்கும் நீதிதான் அடித்தளமாக இருக்கவேண்டும் என்பதைக் காண்கிறோம். இப்பாடத்தின் ஆதார வசனமானது மெய்த் திருச்சபையாகிய நமக்கு மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். கிறிஸ்தவ குணத்தில் நீதியும், தேவனுடைய சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படிதலும் முதலில் வருகிறது. இரக்கமும் கருணையும் பின்பு வருகிறது. கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இந்த நீதியைக் காட்டிலும் குறிப்பாக கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய வேறொரு கொள்கை நமக்குத் தெரியாது.

விழுந்துபோன மனித சபாவத்தில் அநீதியானது பல வழிகளில் பயிர்போல வளருகிறது. சிறிய சிறிய அநீதிகள் தினசரி அற்ப விஷயங்களில் நடைமுறையில் உள்ளன. இவைகள் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் எவரேனும் அநீதியை ஒரு சிறியவழியில் வளர்த்துக்கொண்டால் கூட, அது இராஜ்யத்திற்கு

தகுதிப்படுத்தாத ஒரு குணாம்சத்தை உருவாக்கிவிடும். நீதி என்பது தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கும், குணாம்சத்திற்கும் அடித்தளமாக இருப்பதால், அவருடைய ஜனங்களின் வாழ்க்கையை நிர்வகிக்கும் அடித்தள கொள்கையாய் இருக்கவேண்டும்.

தலையும் சாரமுமாகிய கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதல் The obedience of the Christ

கீழ்ப்படிதலின் படிப்பினையானது கிறிஸ்து இயேசுவில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட அனைவரின் இருதயங்களிலும் ஆழமாக பொறிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். வெறும் எழுத்துக்களுக்கு மாத்திரம் கீழ்ப்படியாமல், கீழ்ப்படிதலின் ஆவியுடையவர்களாக நாம் இருப்பது மிகவும் அவசியமானது. உண்மையான கீழ்ப்படிதலின் ஆவி உள்ள எவரும் தேவனுடைய வார்த்தையில் தரப்பட்டுள்ள வெளியரங்கமான அவருடைய கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதுடன், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தேவசித்தத்தை அறிய முயற்சிப்பார். கர்த்தருடைய வழியில் செல்ல வழிநடத்தப்படுவதற்காக, அவருடைய வாழ்க்கையில், தேவனுடைய வழிநடத்துதல்களை கவனிக்க முற்படுவார். அத்தகைய உண்மையுள்ள கீழ்ப்படிதலுள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் தீர்க்கதரிசியினுடைய வார்த்தையில் ஆச்சரியமடைகின்றனர். “உம்முடைய வார்த்தைகள் கிடைத்தவுடனே அவைகளை உட்கொண்டேன்; உம்முடைய வார்த்தைகள் எனக்குச் சந்தோஷமும், என் இருதயத்துக்கு மகிழ்ச்சியுமாயிருந்தது; சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தாவே, உம்முடைய நாமம் எனக்குத் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது” – எரேமியா 15:16. இதோ வருகிறேன் என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதை செய்ய பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்” என இவர்கள் நம் அருமை போதகரோடு சேர்ந்து கூறமுடியும். பரலோகப் பிதாவினால் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நாம் அனைவரும், இந்த நீதியின் பிரமாணத்திற்கிணங்க, நம் குணங்களை கட்டியெழுப்ப மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக இருப்போமாக. நம் எண்ணத்திலும், சொல்லிலும், செயலிலும் நீதியின் இந்த அஸ்திபாரத்தை உடையோராய் இருப்போமாக. தேவனுடனான உறவிலும், சகோதர சகோதரிகளிடமும், மற்ற எல்லாரிடமும் நீதியோடு இருப்போமாக. அதன்பின்பு, எல்லாவற்றிற்கும் ஜீவனுள்ள தலையாக உள்ள கிறிஸ்துவுக்குள் வளர்ச்சியடைந்து, இறுதியில் நம்முடைய கணக்கை, துக்கத்தோடு அல்ல, மகிழ்ச்சியோடு ஒப்படைக்க அன்பின் பல்வேறு வகையான குணலட்சணங்களை கட்டியெழுப்புவோமாக, ஆமென்.
